

Dosarul nr. 2ra-1297/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) A. Miron

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) L. Pruteanu, A. Malii, I. Dutca

ÎNCHEIERE

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Vladimirov Natalia în interesele lui Surnin Serghei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Surnin Ina împotriva lui Surnin Serghei cu privire la modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copiilor minori,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021,

c o n s t a ț ă :

La 08 august 2019, Surnin Ina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Surnin Serghei cu privire la modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor.

În motivarea acțiunii, Surnin Ina a menționat că la 04 august 2006 a încheiat căsătoria cu Surnin Serghei.

La XXXXX s-a născut copilul XXXXX, iar la XXXXX, s-a născut copilul XXXXX.

Prin hotărârea Judecătoriai Edineț din 09 decembrie 2013, căsătoria a fost desfăcută, iar domiciliul copiilor minori a fost determinat cu mama.

De asemenea, a fost încasată de la Surnin Serghei pensia pentru întreținerea copiilor minori în mărime de 1/3 din toate veniturile lunare începând cu data de 13 august 2013 până la atingerea majoratului copiilor.

Reclamanta a invocat că potrivit datelor Biroului Național de Statistică, minimul de existență pentru întreținerea unui copil în Republica Moldova constituie suma de 2 045 de lei.

Surnin Ina a solicitat majorarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copiilor minori, XXXXX și XXXXX, în sumă de 4 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 20 octombrie 2020, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Surnin Ina.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, s-a admis apelul declarat de Surnin Ina, s-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 20 octombrie 2020 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Surnin Ina.

S-a modificat cuantumul pensiei pentru întreținerea copiilor minori Surnin Serghei și Surnin Ina, stabilită prin hotărârea Judecătorei Edineț din 09 decembrie 2013.

S-a încasat de la Surnin Serghei în beneficiul Inei Surnin pensia pentru întreținerea copiilor minori XXXXX și XXXXX, în mărime de 1 200 lei pentru fiecare copil, lunar, începând cu data de 07 august 2019.

S-a încasat de la Surnin Serghei în beneficiul statului suma de 864 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că apelanta Surnin Ina a solicitat modificarea, prin majorare, a cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori stabilită prin hotărârea Judecătorei Edineț din 09 decembrie 2013, deoarece cuantumul pensiei dispusă spre încasare anterior este unul cu mult mai jos de limita de existență, în acest sens menționând că intimatul achită pensia de întreținere pentru doi copii minori în cuantum de 1/3 din veniturile sale, ce constituie suma de 1 488 de lei.

La fel, instanța de apel a stabilit că, potrivit datelor Biroului Național de Statistică, valoarea minimului de existență pentru un copil de 7-17 ani în mediu rural, pentru I-ul semestru a anului 2019, constituie 2 045 de lei, însă acesta are o dinamică permanentă de creștere, fapt confirmat prin datele Biroului Național de Statistică.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că intimatul are obligația de a participa la creșterea, educarea și întreținerea copiilor săi minori, la un nivel și cuantum egal cu cel de-al doilea părinte, la întreținerea căruia și cu care domiciliază copiii după separarea părinților.

Prin urmare, instanța a concluzionat referitor la temeinicia pretenției reclamantei cu privire la majorarea cuantumului pensiei de întreținere.

Totodată, instanța de apel a reținut că, cuantumul solicitat de reclamantă în mărime de 2 045 de lei pentru fiecare copil lunar, până la împlinirea vârstei majoratului de către aceștia nu poate fi acceptat, având în vedere că, intimatul mai are la întreținere un copil minor, motiv pentru care a considerat oportun de a modifica cuantumul pensiei de întreținere a copiilor minori, prin majorarea acestuia în cuantum de câte 1 200 lei lunar, pentru fiecare copil, acesta fiind unul echitabil, care să asigure un nivel necesar cerințelor și necesităților copiilor, cu asigurarea egalității în drepturi și obligații a ambilor părinți.

La 17 mai 2021, avocatul Vladimirov Natalia a declarat în interesele lui Surnin Serghei recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Recurentul Surnin Serghei, în motivarea recursului a invocat că instanța de

apel a apreciat în mod arbitrar probele, fapt ce a dus la favorizarea celeilalte părți în proces și respectiv a determinat încălcarea drepturilor și libertăților sale fundamentale.

Astfel, a menționat că este angajat la SRL ”Verisvin”, având un salariu lunar de 5 250 de lei și nu dispune de restanțe la plata pensiei pentru întreținerea copiilor minori conform Titlului executoriu din 09 decembrie 2013 emis de Judecătoria Edineț.

Mai mult ca atât, mai are un copil minor – XXXXX.

Deci, a invocat că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, precum și faptul că a dat o apreciere eronată probelor anexate la materialele cauzei în vederea stabilirii cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori.

Prin urmare, instanța de apel neîntemeiat a dispus încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori în sumă fixă, or, are un loc de muncă permanent și contribuie benevol la întreținerea copiilor.

La 29 iulie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatei copia recursului, fiind recepționat de către Surnin Ina la data de 03 august 2021.

La 02 septembrie 2021, Surnin Ina a depus referință la recursul declarat de Surnin Sreghei, prin care a solicitat să fie respins ca neîntemeiat.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 12 mai 2021.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 17 mai 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Vladimirov Natalia în interesele lui Surnin Serghei, nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Vladimirov Natalia în interesele lui Surnin Serghei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari